

5th National Conference on Recent Achievements in Civil, Architecture and Municipal Engineering Tehran - 2019

بررسی و تحلیل روند برنامه دهی در معماری (نمونه موردی مهد کودک بارباپا در ایتالیا شهر ویگنولا)

مینا زارع (دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی دزفول)

نازنین ذهبی (دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد اسلامی اهواز)

چکیده:

برنامه دهی معماری از اواخر دهه ۱۹۶۰ به عرصه معماری وارد شد ولی باندکی تأمل بر روی فعالیت آن در طول تاریخ نمی توان آن را جدا از مقوله طراحی معماری دانست امروزه مابین فعالیت های متعدد در طراحی پژوهی معماری برنامه دهی به عنوان یکی از مراحل فرایند طراحی محسوب میشود که توسط آن طراح با موضوع و اهداف یک پروژه ی طراحی به خصوص در زمینه نیازهای استفاده کنندگان محیط و بستر پروژه آشنا میگردد و بصورتی منظم این اطلاعات و ایده های مناسب را در سطوح مختلف مراحل طراحی به کار میگیرد. در دوران معاصر با توجه به اهمیت مقوله « برنامه دهی » در کلیه امور شاهد آن هستیم که نیاز به « برنامه دهی » در طراحی معماری نیز احساس می شود. ((برنامه دهی)) بخشی از فرایند طراحی آن پروژه آشنا می شود. طراح، اطلاعات بدست آمده را دسته بندی می نماید و به کمک آنها بهترین تصمیمات را در خصوص مراحل گوناگون طراحی اتخاذ می کند. این مقاله در کنار ارائه تعریفی از ((برنامه دهی معماری)) و بخشهای مرتبط با آن به بررسی مهد کودک بارباپا در شهر ایتالیا ویگنولا، که توسط معماران کارگاه هنری cc d در سال ۲۰۰۸-۲۰۰۹ طراحی شده است. و به عنوان یک نمونه موردی می پردازد و ورودش ((برنامه دهی)) آن را تشریح می نماید.

کلمات کلیدی:

برنامه دهی معماری، کانسپت، ضروریات عملکردی، معماران کارگاه هنری cc d ایتالیا شهر ویگنولا

مقدمه:

برنامه ریزی، طراحی و مدیریت محیط کالبدی، بر رفتار، نحوه عملکرد و رضایت افراد، گروهها و تمامی سازمانها تأثیر میگذارد. طراحی، ساخت و بهره برداری از محیط پیرامونمان ممکن است منافع، یا هزینه هایی را بدنبال داشته باشد. این پیامها تا حد زیادی به کیفیت عملکرد مکان بستگی دارند. گذشته از کیفیت عملکرد مکان، روح فضا، ارزش نمادین و زیبایی شناختی آن، مشارکت اجتماعی مردم و فرصت آنها برای انتخاب، فرهنگ گروه یا سازمان، نشاط، سلامت و رفاه مردمی که در آن مکان زندگی می کنند، کار می کنند و از آن مکان بازدید می کنند، نیز بر میزان مزایا و هزینه بهره برداری از محیط طراحی شده تأثیر می گذارند، طراحی محیط کالبدی بدون پاسخ به تمامی این معیارها موجب میشود تا نتوان به تأثیرات مکانی مورد نظر دست یافت. (دورک، ۱۳۹۳)

فرآیند « پیش از برنامه ریزی » به « برنامه دهی پیش از طراحی » نامیده می شود. این فرآیند شکلی از طراحی پژوهی، فرآیند منظم جمع آوری « اطلاعات خام » تحلیل و سازماندهی « اطلاعات کاربردی » است که طی آن، کلیه تأثیرات بر محیط مورد نظر بررسی می شود. از آنجا که « برنامه دهی » به تأمین نیازهای عملکردی، اقتصادی، روحی و نمادین مردم و سازمانها می پردازد، این نیازها بعنوان نقطه اصلی کار برنامه ریز قرار میگیرد و در واقع بدلیل رفع همین نیازهاست که ساخت مکان می باید در زندگی ما شکل بگیرد. استفاده از یک « برنامه پیش از طراحی » فکر شده، مجموعه ای از دستورالعملها نیست بلکه مجموعه ای از توضیحاتی است که برای پیشنهادها ارائه می شوند، این توضیحات نشان میدهند